

Aktualizace operace DAWN: Hlas získaný, nikoli daný

 lipovylisť.cz/wordpress/aktualizace-operace-dawn-hlas-ziskany-nikoli-dany

David Z Moravy

26. července 2024

Scott Ritter – 26. července 2024

Nechte své hlasy v listopadu spočítat a zachraňte přitom svět

Zatímco Amerika zápasí s otázkou, kdo vyjde jako vítěz z cirkusu se třemi kruhy, kterým jsou prezidentské volby v roce 2024, stále více se hovoří o existenciální povaze těchto voleb a roli, kterou hrají dva primární kandidáti – předpokládaný kandidát Demokratická strana Kamala Harrisová a její vyzyvatel, nominant Republikánské strany Donald Trump – přivádějí národ na pokraj, pokud jde o budoucnost americké demokracie jako instituce. Volby nemohly být přísnější – živé ztělesnění „politika establishmentu DEI“ (Harris) versus učebnicová definice „populistického politického outsidera“ (Trump).

Rétorika o kritické povaze prezidentského klání v roce 2024 není v mnoha ohledech přehnaná – pokud jde o trvalou politickou životaschopnost, v sázce už nemohlo být. Vítězství Harrise by fakticky ukončilo hnutí MAGA, protože jde z velké části o populistické cvičení postavené na kultu osobnosti, který obklopoval Donalda Trampa, o němž většina lidí souhlasí, že běží jeho poslední politické závody. Trumpovo vítězství by však promítlo do hlavního politického proudu jeho kandidáta JD Vance, který by dostal příležitost získat trůn MAGA v roce 2028, čímž by se vytvořil potenciál pro 12letý běh MAGA, který by mohl velmi dobře znamenat konec politiky establishmentu v Americe, jak ji známe.

Amerika prošla ve své 248leté historii čtenými prezidentskými soutěžemi, v nichž by se dalo říci, že je v sázce podstata národa. První z nich se odehrála v roce 1800, kdy Thomas Jefferson porazil Johna

Adamse v závodě, který doslova rozhodl o budoucnosti Spojených států tím, že ukončil konzervativní federalistickou kontrolu nad politickou mocí a nahradil ji progresivnější Demokraticko-republikánskou stranou. Vítězství Andrewa Jacksona nad Johnem Quincy Adamsem v roce 1824 vidělo znovuobjevení federalistické ideologie v podobě nové Demokratické strany, která zvítězila nad Adamsem a republikány ve volbách, které posloužily jako základ pro vznik systému dvou stran, který dominuje americké politice. do dneška. A volby v roce 1860, které vyhrál Abraham Lincoln, s sebou doslova nesly rozhodnutí o životě nebo smrti, která přivedla Ameriku do občanské války. Jsou to jediné americké volby, které lze z hlediska svých důsledků skutečně označit za existenciální.

Jde zde o to, že bez ohledu na to, co kdo říká o roce 2024, zatímco o budoucím směřování americké politiky a takto projevených společenských problémech se rozhodne v listopadu, o existenciální osud Spojených států se nehraje.

Osud „americké demokracie“ také není.

Prezidentské klání v roce 2024 však přímo ovlivňuje existenciální přežití Spojených států, amerického lidu a vlastně celého světa, ale ne kvůli jeho výsledku. Tvrdou realitou je, že bez ohledu na to, kdo ze dvou hlavních kandidátů v listopadu vyhraje, je americká politika vůči Rusku, zejména pokud jde o jaderný postoj a kontrolu zbrojení, pevně nastavena na dosažení stejného výsledku. A právě tento výsledek zpečetí osud celého lidstva, pokud se nepodaří najít způsob, jak podnitit kritické přehodnocení základních politik, které vedou k očekávanému výsledku.

Budoucí Harrisova administrativa je na dobré cestě pokračovat v politice, která se zavazuje ke strategické porážce Ruska, snížení prahu pro použití jaderných zbraní v Evropě, ukončení poslední zbývající

smlouvy o kontrole zbrojení (New START) v únoru 2026. a opětovné rozmístění raket středního doletu do Evropy, rovněž v roce 2026.

Donald Trump mezitím nabídl rétoriku, která mnohé vedla k přesvědčení, že ukončí konflikt na Ukrajině, a tím otevře dveře pro lepší vztahy s Ruskem. Tato politika je však založena na konceptu „dokonalého telefonního hovoru“ mezi Trumpem a ruským prezidentem Vladimírem Putinem, kdy ruský vůdce přistoupí na Amerikou diktované podmínky týkající se Ukrajiny, které zdaleka nedosahují deklarovaných cílů Ruska. Trump dal jasně najevo, že pokud se Putinovi nepodaří ohnout koleno na Ukrajině, zaplaví Ukrajinu zbraněmi – v podstatě je to Bidenova politika strategického porážky Rusů na stereoidech. Byl to Trump, kdo v roce 2019 odstoupil od smlouvy INF, a jako takový uvedl do pohybu politický směr, podle kterého se americké zbraně INF vrátí do Evropy v roce 2026. A Trump není příznivcem smluv o kontrole zbrojení, takže představa, že by uložil Nový START nebo jej nahradit novým smluvním vozidlem je naznačeno realitou.

Bez ohledu na to, kdo v listopadu vyhraje mezi dvěma hlavními kandidáty, Spojené státy jsou na dobré cestě k velké existenční krizi s Ruskem v Evropě někdy v roce 2026. Znovuzavedení systémů schopných INF ze strany USA vyvolá podobné nasazení v Rusku. jaderných systémů INF zaměřených na Evropu. V 80. letech minulého století vytvořilo nasazení systémů INF ze strany USA a Ruska neodmyslitelně destabilizující situaci, kdy jedna chyba mohla rozpoutat jadernou válku. Zkušenosti z Able Archer '83, cvičení velení a řízení NATO, které se konalo na podzim roku 1983, svědčí o této realitě. Sověti cvičení interpretovali jako zástěrku pro první jaderný úder NATO a uvedli své jaderné síly do nejvyšší pohotovosti. Nebyl prostor pro chybu – jeden špatný odhad nebo špatný úsudek mohl vést k sovětskému rozhodnutí předcházet tomu, co považovalo za bezprostřední jaderný útok NATO, a tím spustit jadernou válku v plném rozsahu mezi USA a Sovětským svazem.

Smlouva INF, podepsaná v roce 1987, odstranila tyto destabilizační zbraně z Evropy. Nyní však tato smlouva již neexistuje a zbraně, které přivedly Evropu a svět v 80. letech na pokraj zkázy, se vrací na evropský kontinent, kde byly představy o mírovém soužití s Ruskem nahrazeny rétorikou prosazující nevyhnutelnost konfliktu.

SS-25 ICBM na přehlídce v Moskvě, 1990

Když se zkombinuje existence politického cíle (strategická porážka Ruska), který ve spojení s politikou podpory ukrajinského vítězství nad Ruskem předpokládal, že Ukrajina znovu získá fyzickou kontrolu nad Krymem a čtyřmi územími Nového Ruska (Cherson, Záporoží, Doněck a Lugansk), jeden již má recept na katastrofu, protože tato politika, pokud by byla úspěšná, by automaticky vyvolala ruskou jadernou reakci, protože doktrinálně jaderné zbraně by byly použity k reakci na

jakýkoli nejaderný scénář, kde by existenční přežití Ruska V sázce je. (Ztráta Krymu a Nových území je jako když Spojené státy přijdou o Texas, Kalifornii nebo New York – doslova existenční situace.)

Přidejte k tomu konec kontroly zbrojení, jak ho známe, v únoru 2026, kdy vyprší platnost smlouvy New START. Bidenova administrativa prohlásila, že bude usilovat o přidání nových jaderných zbraní „bez omezení“, jakmile vyprší nová omezení START na rozmístěné zbraně – doslovná definice závodu ve zbrojení mimo kontrolu. Lze si jen představit, že Rusko bude nuceno se této přezbrojovací činnosti vyrovnat.

A konečně nedávná dohoda mezi USA a Německem o přemístění raket středního doletu na evropské půdě v roce 2026 a rozhodnutí Ruska vyrovnat se této akci vybudováním a rozmístěním vlastních raket středního doletu znovu vytváří samotnou situační nestabilitu, která ohrožovala regionální a světové bezpečnosti v 80. letech 20. století.

Když se podíváme na tyto faktory v jejich souhrnu, nevyhnutelným závěrem je, že Evropa bude čelit existenční krizi, která by mohla vyvrcholit již v létě 2026. Potenciál pro použití jaderných zbraní, ať už záměrných nebo náhodných, je reálná a vytváří situaci, která převyšuje kubánskou raketovou krizi, pokud jde o riziko jaderné války o řád nebo více.

Zatímco budoucí jaderný konflikt by velmi pravděpodobně začal v Evropě, bude prakticky nemožné omezit použití jaderných zbraní na evropském kontinentu. Jakékoli použití jaderných zbraní proti ruské půdě nebo území jejího spojence, Běloruska, by vyvolalo všeobecnou ruskou jadernou reakci, která by vedla k všeobecné, globální vražedné jaderné válce.

Otázkou, před kterou Američané dnes stojí, je, co dělat s touto existenční hrozbou pro jejich samotné přežití.

Zde navržená odpověď je zmocnit svůj hlas v nadcházejících prezidentských volbách tím,

že jej nespojíte s osobou nebo stranou, ale spíše s politikou.

Stručně řečeno, zmocněte svůj hlas tím, že jej přislíbíte kandidátovi, který se zaváže upřednostňovat mír před válkou a který se zaváže, že základním kamenem své národní bezpečnostní politiky bude prevence jaderné války, nikoli podpora jaderných zbraní.

Nevzdávejte svůj hlas tím, že se zavážete kandidátovi v této rané fázi – když to uděláte, už na vás nezáleží, protože kandidáti jednoduše obrátí svou pozornost na tyto nezaujaté voliče ve snaze je získat.

Přimějte kandidáty, aby získali váš hlas tím, že jej propojíte s politikou, která odráží vaše základní hodnoty.

A v těchto volbách by vaše základní hodnota měla být výhradně zaměřena na prosazování míru a prevenci jaderné války.

Takový politický postoj by byl postaven na základních pilířích.

1. Okamžitě ukončit současnou deklaratorní politiku Spojených států, která formuluje strategickou porážku Ruska jako primární cíl USA, a nahradit ji politickým prohlášením, které činí z mírového soužití s Ruskem strategický cíl americké zahraniční a národní bezpečnostní politiky. Takové přesměrování politiky by nutně zahrnovalo cíl přehodnotit evropské bezpečnostní rámce, které respektují legitimní obavy o národní bezpečnost Ruska a Evropy, a zahrnovalo by nutnost neutrální Ukrajiny.
2. Zmrazení opětovného rozmístění zbraňových systémů schopných INF v Evropě, doprovázené ruskou dohodou nezavádět zbraně schopné INF do svého arzenálu, s cílem přeměnit toto zmrazení ve formální dohodu, která by byla dokončena ve formě smlouvy.
3. Závazek zapojit se s Ruskem do vyjednávání a provádění nové smlouvy o kontrole strategických zbraní, která usiluje o spravedlivé snížení strategických jaderných arzenálů obou zemí, snížení počtu jaderných zbraní, které si každá strana může ponechat ve skladech, a která obsahuje omezení na obranu proti balistickým raketám.
4. Obecný závazek spolupracovat s Ruskem na celosvětovém prosazování ověřitelného a udržitelného snižování počtu jaderných zbraní pomocí mnohostranných jednání.

Budu spolupracovat s Geraldem Celentem, soudcem Andrewem Napolitanem, Garlandem Nixonem, Wilmurem Leonem, Maxem Blumenthalem, Anyou Parampilovou, Jeffem Normanem, Dannym Haiphongem a mnoha dalšími, abychom dali dohromady akci, Operation DAWN, 28. září 2024. Cíl této události bude přimět co nejvíce amerických

občanů, aby připojili svůj hlas k politickému postoji uvedenému výše, a poté využít tyto závazky způsobem, který přinutí všechny kandidáty na prezidenta formulovat politiky, které toto kritérium splňují.

Volič by přitom bojoval o šanci zachránit demokracii tím, že by se jeho hlas počítal, zachránit Ameriku a svět vytvořením možnosti odvrátit jaderný konflikt, a to vše tím, že by kandidáti na prezidenta získali svůj hlas, na rozdíl od toho. prostě to dát pryč.

Operace DAWN je stále ve fázi předběžného plánování. budou zveřejněny [Další podrobnosti zde](#) v průběhu plánování.

Continue Reading

[Previous Nick Giambruno: Třetí světová válka je katalyzátorem nového světového řádu](#)